

A

183

—

—

iv.

—

Az Elizeumi Fedző Könyv

1-16. számozott levél

Az RNK Akadémiája Kolosvári Fiókjájának
Levéltárában

Felzet: Ref. Kollegium iratai

Az Elizeumi Fedző Könyv
melyben

Le-vagynak írva, Krapna Vármegyében, majd minden Vörme,
gye Pityénel nem csak mitsoda, tudományos, ha,
nem uinériu termélete, vifelete, vagyon egy és
Komedra formában 3 fel. Vónásléban

Melylet itt, abb a haborus időben az M. B. E. mikor Krapna
vármegyéből, jól ismét és közép idejűel leg alább
a Veres. Áprát, haene fejele, hiveltben vifele,
a nagy Despotismus miatt, és abb az Eftendöb,
melyet Kallai Istvánval Jafaralau uralkodása,
3 3 kezdődött a fő Japany lagysága vagy aharat,
tya miatt.

De uortais, aut bene, aut vere.

A Halakról mindig vagy jól kell hallani vagy pedig igaz,
zat kell rállor mondani.
A Parlat

Clotho: Ari az Ember életével fonalat ottal Ette pottaragja
Zachetis: A Ei nyugtja a Pusajról a Fonala palat Ertelek
Cheret üto Dival.

Jakaudor. A leg erősebb meg holt Krapna Vármegyén

Idősebb Gentsi György
Gentsi Csigmondi
G. Morjai Zsófia
Gentsi János
ezel is mindnyáján Krapna Vör-
megyei V. Jpaurol voltak a haj-
don.

Olso: Ielenes.
Lauterbach, 2. Ogotho Parlat, libar somlyeri fog. Gar terejen
beperellenes

Örsk.
Oley ne fond többet, mert már lettis vágom.
A nagy Ammon sovát én által nem hagom.
E. is

La Deses.
O Meggeben meg is tarisak meg Ofornak
Hid Gomfau ne bantad ne orvenj a kornak
Kispa Nemegyei el Dál je Is paunya
Tudom tsal egyedül a Fi Is paun paunya

Edelgy is eltérte volt ő érdemeslen
Már rago, egy, lomos, irigy, és gúnyos
Nem talloz az árva, örvegy, mint kialszik
Az el nyomattaton Bégeny, hogy hahajta?
Hittel köteles volt erel veelmere
Deane ki, ki, még is lett ellenesére
A Gora Fővénnyet Lábóval tapadta
Sal a Neues Reuder, melyt gyűlölt romlatta

Itt emlékez most is, az ő áldozati
 Szeljő Embereinek váltánál Magyart
 Mert Gyűlölte az ő Paraszt és roft vére
 Mind azt, a ki hajdon volt az ő Vere

MacGensis
Minthogy *Neintelen* *vale* a *Newsp* *guntolte*
Neimber

Szemleau jót mutatott, lát még körmöke
 V'Éren terméketét még, akkor porzette
 Hogy Parapt Büteltöl etedekét vette
 Ne Garagudj' hat ~~ott~~ ilyen, tetteiért,
 Engedj' Lacdésisné pép kéréséért
 Ne vagd el fonalat, engedj'ed, hogg' ilyen
Ekor. 3. 1.

El en mert, nints a kirolla jót, nemetben
Most is Fővezény ellen perze, Ispány, ágt
Hitellességet birtala más, Ispány, ágt
Vége, Ezzé, vagom, hogy többé ne legyen
Te példaról más is tanuságot vegyen

Masadil Selenes
 Hal Tandoz Lelke hat magában
 Ki jövel Testemből már rabdóu ragyog
 Villindat, a nim vala, e Világou Ragyog
 Már az erután hűvesséi verset gondolkorva
 mondgya, mindeu let meg állapodva.

mondgya, minden embernek
Kévély testem le dült a mielőtt nem véltem
Nagyobb balondágom, mind jobban reményltem
A mielőtt már, le is látom mégis boldag
Most éppérem magam, hogy tal ember voltam
I nem jó a kévélység, ha fel fuvallkodás
Mert az a világi, meg ~~hamis~~ veket romlás
Testemnek rost vére, anélkül kévélységre
Eltemben seggyártaim tal a fűrészege
A nagy lhal előtt tiptsegért mápláltam
Hogy tipt lettem minden embert meg abáltam
Nemest

Neuvel, és Nemteleus val Legegnel véltem
Embernek, nem tartam, val magam, mig éltem
Ily tettinert, most már pára adóra meggel
Hogy mely helyt levettem, ezután ott legyek
Harmadik Delelő

Idősb Deutsi György, Sigmond, János, és A. Morjai László
mindnyájan Kárpát Vármegyéi volt V. J. Párujok
Idősb Deutsi György

Deutsi Sigmond Öseu mere igyekezéssel
Mindjárt Keut Morjai László ~~igyekezéssel~~ is érlel
Deutsi Sigmond

Idősb Deutsi György, Sigmond, János, és A. Morjai László
Kérem fogva jönnél az kérem, egy mással.
Ch. Morjai László, és Deutsi János megérteséssel atán
tovább is úgy folytatja.

Sau erel egymással solat elcukertel
A felső világon val ireslelkel
Már itt mi mindnyájan beleségben élünk
E bizony Istennel nagy legyelem véltünk
Ferre kelint így kelt

Idősb Deutsi György

Mor mindnyájan látnak erre igyekezéssel
Valyon ki lette az, melyikünk ismeri
Deutsi János

Idősb Deutsi György, Sigmond, János, és A. Morjai László
De azt bizonyosan nem erősihetem
Mert meg más világon folytatam életem
Vallat mesterebbé kívántam járata Erde

3
Erdeut illete ettől meg, hogy vála
De eunel mint látom isahó van fejében
Dolla viter kötés vagyon le függőben
Rajta megy-kin Meide dolmány Nadrág vagyon
Jól illik áruval, meg van hánya vagyon
Derelát mint regen övel keritette
Kardja tarsojával, füge van mellese
Nem Bibli Carlaugus szirma van a lábán
Mogyaras bajdoppa, a felső ajálán
Vajon Donnaus való, tála egy, Giabal jó
Ch. Morjai László

Imhol van, már, mindgyárt elé bebelli i
Örvend latatom régi jó Urain
Vagy, hogy mondjam, már most kedves barátaim
Idősb Deutsi György

Mi is alig várunk az Ur érlelését
Mind kesegesséve, ambar láttak képi
De körjül az Urat, mint barátunkat már
Dejelje nélnél ily kívánságba miért jár
Idősb Deutsi György

Mostani időben e solat mi málunk
Mert kör gyűlésre elő evel állunk
Idősb Deutsi György

Ennye be rég várom Kárpát Vármegyéiről
Hogy valamit haljak mostan hogy kéterül
Mijünle le keséssé az Ur had bejelje
Kérdésimre nélnél, reudre megjeljen
Megis, mást gondolél, üjünle sessióban
Draffunk be mindent a protocullumban. Mata

Notarius Urban, mutat, Isákra
Köztől, mint máskor is, itt is penes veret
Mutat Seuss. Sigmund, és Isákra V. S. Marjaira.
On Présidencatok, az Ur, és Ötseim is
Assessorok lépnek, bárha véreim is
Az el befelkötő dolgokat beírja
Deberatumat azután li mondja
Protokollomot hat, épített egy ferre
Kegyelmed extractum, hogy irasson ere
Isák Sándor

Dol vagyon né mi is Magyarul dolgozzunk
 És leírók is nékünk fogjunk íratkozni
 Dicsőítsd, hal az Ur, a dolgot velejét
 Mert itt leendő a munka elejét
 Hat li a főispány Krasna Vármegyében
 A munka a dolgozó mind mevesse a végben

V Minden Ember társa, lefka onnan li jó
Nagy lelki ember ez, barátim mondhatom
Nagy ember dívár az, még sem tagadhatom
Igasság talán az volt Leutzi Döröggy neve
Mia, egy feleség hűvé az a bére
Kép ajándék volt az a Dáró, Arctör
Melléért, a hűség, minjárt igazság tört
De nem is sejtetem en többet hozzá
Mert enger keze az az egy hibája
Val vigyázna, bár val erubán magára,
Mélle, hogy ne legyen az Isten áthára
Vegzes

Deutscher Saues
 H. N. Spány di most Krapna Varmegyeében
 Mert Notarius volt az U. éleében
Isak Saues

Aran V. Ispanyal eugen hogy fel veszel
 Penten Tanost kért szar a Dancfal tette
 Hogy ily rangban lattam magamat el hiltam
 Es szar el bavalé, hogy Ispanyal iitsem
 Már mit tseleldjem? elkor, vatozaggal
 A halgata'st jonal tartam homorsággal
 Mostani mod perint masolat gungolui
 En tudatlan sággal, kesidettum vadolui
 Hogy eugen elieppen olomal véljene! Dancum

Benne egy halgató tudott lépzeljével
Értém nélkül, bészülte mindenét
Szal azért, belőlem sőt nem vehetével
É volt, a leendő, a nagyra tartással
Elve kapnát velem a sol halgatósnak
Igy talán meg mindent, még fő ispányomat
Azért tarthattam meg holtomig rangomat
Még halván, pediglen, mi történt én velem
I máskor is ottan mindigart el beszéltem
El hogyvau Pestemet meg állél főrautban
Hát látom tudulnak jóban be azomban
Ugyanbol kesztemet egy Deszára tettél
Ezen kőntösömbe, hogy felöltöztetél
Bál a fele ségem fraka keveset,
Máskor mint láttam ez esett jól esett
Társam is engemet nem sola leserge
A be vett bu mia, ladámhoz ten ferge
Dele telént hat ott lát ő sol sít gálat
Mellyel megváltottál, a kőis foratnát
Megörüle ennel, s egy be artat mondgya
Chegedmel, leuue koporvora gonja
Er meg leve optán, mindigart hermadil kop
Hivtal egy bepillőtt, ugy mondal hogy a Pap
Fel fogat kesztemet elibe hi levele
Hé sol aszongalkal környül, ültettedél
Fel állt a bepillő dísseri az ispányt
Nérem hogy hol látnam vajen a fő ispányt
Mert az a dísseret mindigott illette
Nem az, a kire a bepillő ejtette
Monda önégyelnel mint fogta partgyolat

Mi lép

Mi lép olalmarta er a sol árvalat
Igorán kéle ar eliben vitt per
Az igos ág talan, soha nálla nem nyert
Illyenket köbket még nagyobbakat is
Mondatt volna, I bepillő, feleltél forat is
Még örültek nagyon, a lép dísseretnel
Mert ez eszével el fejerte így letmek
El hitette pinte, velem is, hogy így volt
Mit dísseretben is autan, váh koholt
Pondolam másol is ily hísemlé lépnel
Még erután volna, mindent jobbat hísemlé
De be fel gorola mindem lemeny ségem
Egy kis borma ember azt a nyere ségem
A midon art monda volal hallottára
Mit hozd az a Pap, az sol páma
Nem igaz ez, edgy is, é edgy rop sívü volt
I Adgyél meg az árál, hat hogy ségmegnem holt
Ezen fejfel nőrel, hat láttam mindem
Ö néli mint lát mint, a Pappal dísseret
Nem hogy stantat volna gyulorui leedette
Koporvó leseren, bizony nem is ettel
Sol volt, meg bünkete magam el illautak
Addig Tomjon termel, mig edgyet pillantél
Illyen reimeny séggel, hogy tan jobban páma
Erelnel; velem ott, majdon sebben báma
De it is mindnyájau, egy huson pendültél
Esküem, koporvóként örömre zendültek
Nem igazán birta: mondal: Ispány ségát
Illette a Vay Sapló Mello ségát
Erdemet a jó. Az erre meg kell lenni Nohu

Noha tábori is, ispány akar lenni
De írasson az úr, szívtől mássáttól
Kállai Istvánról gonoszabb társától
Vajit kiabálván, hajót is, fakortán
Mert Kállai István, én in lább akortán
De már erőszakot rajtolt nem tehettem
Mint Lélle; magamnak komornal tettettem
Esem haphatott semmit, most fel eddig sem vettem
Amit akartam, tal haudat mégis lett
Mert még itt mulattam, Kaporos tetemről
Ostobán védelet, lett temetésemről
A kis Barna Ember, kit Ispányon hagyottam
Attól már jófomjóra, ki elött palatán
No majd az igazat ráim itt is ki mondom
Itt hogy in met tal magot, min gyárt korgya
Tal ugyan akar kit tegyetek Ispányra
Kállai, meg marad kortétel ostornak
A barna emberem, hogy oda érkezh
Edgy hajításigra tal alig everél
Ellen Valyi László, hát hallom hiáluják
Az Ecce, és a No, az Ispány szót valóják
A kis barna Ember Verbunkolt Amála
Mig a Megye majd mind egy vokumra áll
Va mig Vaj Lászlót Ispányi székében
De ülteték fejen Krapna vármegyében
Már most látjal Urak ez ott a V. Ispány
Kik ő érte áldják az Isten, valjón hány
Ime is a barna miat ijjettemben
El futél, Ima ide jövél ijjettemben
Temetésemet is, ott Ággyam nem vártam

A más

6
A más Világon én, imé, e lép járta
Aldott az úr Nere, ^{Negres} hogy Vaj László lett,
Ispány e Megyében, egy mindemel felett
Ispánk van nére ember leges Magyar
Kit is védelmezem, a Nagy Isteni hat
Nem sault Ember ez, de jó Lélle vagyon
A Mezesi reudet fevési ö Nagyon
Igasságot falk ö tudománya fereit
A dolgon mint Isak soha nem tekerit
Meg elégedhetné velle Krapna Megye
Isak Kállai István át hozza ne vegye
Ezen vep Emberről, ne is társallodjal
Hannu, hogy ki irthad azon iporlodjal
Vispányagodat amigra livánnya
Megölne, lehetne, tal megye Ispányja
Tudokra adjal most, hogy ő haragpil rád
Attól rá, amiből hogy remebe fevési ad
Ostobán magadat hid el a falkulak
Ugy livánnyul jodat, mint magunk javunkat
Kivánnyul az Isten terjessze életet
Erőttse kópá, időre, teledet
Tal hogy art ki Lörjül javallul, szerezet
A jó Nemeselet, meg lát, meg ne vesztet
Ne tudod az igaz Nemeselet vesztet
Parasztal, mint Isak ne töltöl azol helyet
Ezt nem is remenül, soha nem is veltül
Kollad Arany ritont, mert alatal élül
Er után is tartson Isten Legyelmeben
Hogy mint eddig járhat vármegyénél ledvén
Mert eddig, még rélla, ki nem fereit sege
Kolgila

Koljila állja ki, kívánsága Tisztsege
Az írásig peret, mondani azt, merem
Mert én is lép vagyok ontui értéde vérem
Azért is Tisztudnel a természetet
E löböd kívánságok leírui kivelet
Hogy emelkedet élet, kil, és mitsodásol
Az ilyen tudalat látszik ifjál! másol
Hogy látszik a jó szív, mely gyönyörűséges
A köz lélel pedig milyen gyűlölséges
E kil a jó szívvel ide meg iram én
Parallovni szán, Urnal eretrel len

Ch. Marjai László

Ott Ors. Cholga Dival hat kil?
Mindem Proceffusban nevezze meg mellgil
Isaál Sándor

Igen hamar Uram nevé a következik
A Perceptor ebben nagyon ellenkezik
A fő szpáng az is, minap forautsola
Hogy Perceptor Uram harmadik orszolla
Ezen Par meggyeben meggyedik Kallai
Igy következik hetmel Megyend fő Dival

Ch. Marjai László

Ezen bolom rendett ugyan kil ismálak,
Bionyoson letet, get hőman formálak
Isaál

Megajon tsal az Ur most mindgyárt meg mondom
El bepillésére cunel van nagy gondom
Mór látszik az Urak az elebb iratból
Ki hozhatná miből eset ez oraltól
Hogy mi Uralkodni mely nagyon kívántunk
Tiszt kar. m. el nyomni azért ipor kodunk
Kallairat edgyitt jó fő szpángunkat
Armadvettük ebben fogadná parvulat
Mondani meg maga arégy fő birtoknak Hozni

Hogy mi négyen vagyunk Urak arálnak
Felelet valónak nézze el. min let
Ahor lépett adja meg tiszteletim let
Mik ha Legyelmednel irjul már az eleg
Ezt kérvényez merik így akarja a Tisztsege
Erért edgy meghámpor ol Zugolodtal is
Es a fő szpángnal meg pauaplottal is
De hogy rá nehetül a Despotismusra
Chavatra halgatott val egy mint Rig musra
Még le pirongatá a val botatá el
Kétel mindenkoron meg érhetil evel
A nagy Pubermium így írja néliul is
E mi is ugy hat a ami voltunk a lepiul is
Igy néli hat nyögöl letet jármal alatt
Va Despotismus at elő e let halatt

Vegere's

Iam hogy rontya meg a jó szivet a rost sziv
A jó letliit, a liitál o magahor hiv
Az ifju fő szpáng már ol mite nevel
Va Despotismusra hozlaidová tevél
Chavatul a fő szpáng hogy ket tlelelepi,
Mogut a let orpág tárgydának ki tefi
Mert egy Meggyeben id sohol így nem isnak
A Notariastol a Cholga Divalnak

Most tudoradjut # # # szpáng te néked
Ezen dolgy közzül mi köteleltégek;
Mert Kallait mitos mas Megye be'liet
Punyoljal erért azt feleli néliet
Igy akarja a fő szpáng azért irom
A mig tsal az én let karomat fel birom
Azért fogadjak a Legyelmed irat
Mint még valakára rapravalo birast
Sohol nem letelozil ezt a let orpágban Meg be

Megbízottal egymást a mai Világban
 Tal náttale van a Sol Requiem Requiem
 Ezt fő Dávid Uram nem kéne engedni
 Tuf dolos ez tegy vele meg hallanak
 Nos meg ebben rőtöl vol roppat mondanak
 Hogy a Puterium egy írja kénél
 Nagy hűtlenség ~~van~~ vagyon, a hirt és hirtetek
 De a fő Dávid ott a ti hírtégeknek
 Tal hermadit tagjot, bészület ezeknek
 A Sol Requiem Requiem irai ne engedjei
 Tovab, hanem érte, Hallait meg fedi
 En pedig ugyan csak valóságos rendel
 Fő Dávidra vippa tével, most eremmel
 No lil azol: az U, ha tudnánk engedni

Nem tudja, hogy ötlet a Vármegye tette
Tal' nerrül elodan, fő Diro lett a már
Holott Megyejében minsen nagyobb kamár

Nem hogy az a Tipteg; élet is, lár néli
Ki hivatalában penvedé az je li!
Igen azon Megyénél, mely a leveleiben
Ilyen fő Dirot tart a maga ölében
Az etöl jóró ott rospul gondalkodil
Illyennel Megyeület vonta fodorlodil
Ha jelle volna Candidatioba

Illyet, ert se teunné; azt mondom valóba
Hípek a mint láttid, neve is Porto cunel
A dolgot gorombán, nem hiábán mennek
Szörle Dápnó azért, tal ki-takarodgyál
Fő Diroti félből Gamar valarodgyál
Nem illet kégedet, oda majd mért képen
A fő Dpán, ha csak egy tsepe este lepen
A pástig nem ugy már, majd attórral ötlet,
Mint egy kite ellen tselelvő fő tiptet
Deutsi Simon.

Most mondja már az Ur, mert itt lióvetlerid
A Perceptor, minő nével nevetetid
Deutsi Simon.
Most Dölöni Adám Regius Perceptor
Egy Paraszt sem bánná, miatta lenne tor
Igor hogy job vitte eddig hivatalát
Fel-tudja hajtani, a Király Duantumat,
Nem tudom, hogy siki, ciatán a dolgát
Vég korát Valaptja, a tsaploras folgat
A zeleken folpor ep nélküli is halat
Hogy meg pereptel; mert Dpány alar lenni
Végres.

Mor erre is bizony Johará nem mehet
Egy kupa Dörén az je igya meg lette
A tábbita nerve, csak ha, hogy tselelspil Amint

Amint veti Agyát, majd ő is ugy felpil
Hát Ordinarius Notarius ki az
Mert halom Kállai már egyszer ki kopot
Idősb. Deutsi Simon.
Igaz, laudon

Iaj! a fő Dpányunk addig forgolodott
A Culterdiumnál, nagyon iparkodott
Mig Notariusnak Kállait be tette
Mert a Notumnal is, Megye segitese
Most már Notarius Kállai is méltan
Azon infamitból, e leve véletlen
Végres.

Nagy epü Embert em, aptat meg valhatni
Hogy elvifelhet azt sem tagadhatni
Dionys tunda még is hogy Notarius lett
Hípek alaptól fát ő egykor érdemlett
Mutat Dálva

Az Ur mentette meg az alaptól fától.
Mikor meg foltatál Perceptorágától
Hát birhatid mégis edgyoly kite lenhez
A megye; edgy kápa lopó bestelenhez
Ki kite meg vetve, Királyát meg lopva
Azt a törvényt Melopj bevezeg megventatta
Ez a kit a Király végen infamizáló
Kit gögierve az Ur még akkor is utalt
V Ekkor le foltatá az alaktónságha
Hogy lenne egy példát a mai világha
Ekkor bujalt mindegy, mint a bagoly nappal
Senki nzellet el nem mehet fel + tea kálappal
De már most is méltan, hogy Notarius lett
Meg ugattya Urát; mert el bevélyedet
Isal artat, Civanunya, hogy ural tadhasson
Kállai, nagybálon, mindegy traktolhasson
A fő Dpán azon lióvil, mindeven
Uraltodid, a fő Dirot, min, edgyiren
###

De kiteslen 's felvagy nem gondolod ezt meg
Hogy te is tsal ember vagy 's egy földi ferey
Mint futol az is ha barátid vagy nála
Gyuda az ifjál hogy elibe hagy nála
A- lör-jért mindegy rabod feláldozni
Egy embert 's az után jobb boldogga leünni
Mi napról fog leünni eből, koporsóban
Vagy mit fog érzeni, nem élve agyában
A Plató bolondnak, kőre azt tortáir
Kínél nagy vágás a vágáson áralkodni
El feüvedik, ezt most, edgy levet ideig
Vigyár tsal; mert nem igy meggyen a mindvégig
Most is lódd mindevel utatnál fivérben
A thornal, mint meggyet, somoru dilleben
's nyughatatlan várjál, hogy dármai nyalodrol
Le vessél; 's le üssél fel a labodrol
Mert mióta tsal élt embernek jóvara
Nem voltál 's nem lépet, tsal a remlására
De ha koporsóban eggyen be tehetnél
Hid megfoggy tegedet oly mélyen temetnél
Hogy az utolsó nap 's edgy teudeig is
Trombitál az angyal, vagy meg továbbig is
Feleled; még is uggy az örökös éjfel
El nyom, hogy te többe vohá nem sör leup fel
Allor dúl mel ostan dagályos hajjai
Szegény Magratidra, karagnal orjai

II II II
De lörjöl, mi ujra ott is a föld pánt
Egy rosz, gor, irigy, gonos emberivant
Hogy mint le tette vált ezt ujra tegye le
Mert nem látta: ismét hogy parvat emele
Er a félben jóna, igazán nem itél
Mert oly gonos, hogy is az ismétál nem fel
Megmu

10
Meg mutatta akkor, hogy hitet, el hatva
A felpet, belledtöl az ördönelatta
Eles amúgy folper fitta meg is verse
Egy per a lelet is finta hi telete
's Mit várhat, hat ettöl, az itélő félben
Mindem gonosagát itt is vifeu végben
Répre hajlást teken, ha ajándélot vett
Emmel pedig örül ö mindemel felet
Egy peral 's, irid hi, enagy is teletelet
Ha enagy teletelet ülni a hitetlet
Hogy mindon meg eggyen eteuen meg hal
Móvarallat en illy Epitaphiummal.

Epitaphium
Chár finelre által vatoró Not Deus
Datus tejen abul öpüte, sön 's tennus
Parla esmereti, ravap. Mararimus
Jeleni fel vep leté Duaccerus
Dot fennel, felhüjél örökre virjában
Hogy veset volna meg az ömnyu kőában
Deutli Symon

Morarius Ját, mostan hi lehet?
Mely ében mit veset az, rosz, vagy jó fivér
Isál Sándor
Notroni Josafát nem nagy tudomány
Van is teünel, nálla, jó fivér adomány
Vegyet
A mint eddig, ha uggy, erutan is vife
Dolgot, mindem ember, jó embernek hípi
Ugy is van; mert ö edgy emberéget ember
Boldog az a Megye, melly illy jó delliit uggy
Eltessa az is ten, tovább is hőketele
Kialvátol méli Elyen, 's örvendjetele
Mindem leppen oron lett is arlod natot
Hogy le legyen, atí fivér Notarius tot
Nint az a tudomány, a kőában
De, a kőában, jobb fivér delli van

Gálán

Aljon meg volt, mert most nem tudja kit kerdjen
Isak János
Pecsi Imre, Pucsi László, erel arak
Krafná Vármegyében a gyermek ismálók
Dunel kanta alet, a főispántól is
Mondhatom hogy erre nagyon nagy gondjor is
Pecsi Imre, elöb, itt a kettő között
A lélek morderat, mián meg nem ölt
Nem igen élve, a Deák Nyelvében
De ebben nem vesztett a mai időben
Aromban ez egy jó látásu ifjú
Ahol meg kelteu Szabolcsban hája
Tud ő, hogy mindegy sajnál, azt meg kel vallani
Mert, a mint, hogy érez, hi-méri mondani
E jó fiórnél jelle, el kider az Urah
Hogy ma, e Megyében ritka, ilyen is tal
Hibát is nézi, en nem rejtgetem.
Sennyei, vallást nem, hi, a mint azt sejtetem
Mig a magaját is véli ő Siba'snak
Mit epevel fel én, tal azt tarva jónak
Ember seges, Ember, minden Embert seget
Ha néli, nem vést sekit meg nem seket
De azomba még is, ő oly kúrva's fáttyu
Mint a Vénus Duce, Madar lo, a Gattyu
Hancu Gagy olson tudja dolyát vinni
De birony kúrva's ő nem kel, meli himni
Végre
Ember seges Ember, ugy e? az Urah mondgya
Hogy kúrva's, mit Gipeu, kineled a gondgya
Nints több tal egy fő is jó Ember mard ő
Mert jó fiórnél vagy on, es Ember seget ő
Ellyen ő, Warol is, kile öleu seget ő
Mert mint Gallyuk, i lattyuk eleges ledvelik
Isak János
Aljon elö, már most kád is Gutsi Urah
Hogy ledvöl ő, a mit tudal előmondam. Er is

Er is jó Emberle, kende Ember lepen
Ha kél pínseget öölre kelen
Különben jó fiórnél, vifel er, melyében
Mint a másil bors, oly kende kelen
Nints levelység benne, aert is seget ő
Vigyázzunk valaha, es nagyra lép kél
Adgyon is az Is ten neri, fő seget ő
Hagy ugy aratdalkon valami kelen vót
Most kél kúrelebröl seget, seget ő
Mert ő minden fel, jór el tal a véget
Er en Hja Embert az Is ten eltepe
Ha kél seget el. kádja, ugy seget ő
Jó Ember vagy, bár ha se is, kúr val kád
Pecsi János
Hát ki, a fiscatis? az Urah nem tudja e?
A li volt végeu, mig elteu nem az e?
Isak János.

Deresi József még, ki végeu is avolt
Illy Embert Megyei Dea nem kaptatni soha
Pecsi János

Jól esmértém, tudjul azt az Embert mit is
Mindemil erében, annak kemes vót, vót,
Végre

Os nagy Lellu Ember seget tudománu
Itten velen seki, nints en edgy arányu
Hát még is it, kervatt a fiscatisban
Nem látjal érdeuü e mai Világyban?
Deresi vót, jó fő Notoriusnak
Mit mond ő? e meli vót fő Isak János
Mert ilyen ő, Nállunk, több e Megyében, nints
Palatin e Világyon kemessebb verü is
Illyen, elve ha fel, ment leggesseget
Er is, fel meherne, ugy kemes seget ő
Hát a felső piteu kél az attakorol
Isak János

Isák Sándor
Aljon meg tal: meri most nem tudja kit lerdjen
Ez a lerdjenekel Notáriusok letten
Pecsi Imre, Putsi János, erel arak
Krafná Vármegeben a gyermek szialok
Ez a lerdjenekel a fűspántnyol is
Mondhatom hogy erre nagyon gondjor is
Pecsi Imre, elöb, itt a lerdjenekel
A lerdjenekel mordos, mian meg nem ifiub
Nem igen illen es, a Deákhi Nyelvből
De ebben nem veltett a mai időben
Aromban es egy jó látásu ifiub
A lerdjenekel leuui Szabolcsban fájú
Tudó, mindegy tanult, azt meg let vallani
Mert, a mint, hogy erre, hi-meri mondani
E jó fűspántnyol, el hűjje az Urak
Hogy ma, e Megyeben ritka, ilyen is tal
Hibait is néri, en nem rejtegetem.
Sennui vallást nem tipp, a mint azt sejtetem
Mig a magaját is véli ö Szabolcsnak
Mit epevel fel ér, tal azt tarusa jónak
Emberseges, ember, minden Embert sejtet
Ad neki, nem veltett senkit meg nem sejtet
De azomba még is, ö oly kurvas fáttyu
Mint a Vénuszi Duce, Madarok, a Battya
Hancu Gagy olson tudja dolgát vinni
De bizony kurvas ö nem let, neli hinni
Végre
Emberseges Embert, ugy e? az Ur mondgya
Hogy kurvas, mit fűspántnyol, hinel munda gondgya
Nintz tal tal egy fű is jó Embert munda ö
Mert jó fűspántnyol, es Embert sejtet
Olyen ö, karol is, let ötlet sejtet
Mert mint Gallus, i lerdjenekel eleges ledvelli
Isák Sándor
Aljon elö, már most let is Putsi Urak.
Hogy lebröb is, a mit tudal elömondam. Er is

Er is jó Embert, sejtet Embert lepen
Ha let fűspántnyol ötletre letpen
Külömben jó fűspántnyol, vifet es, melyekben
Mint a masil fűspántnyol, oly sejtet letpen
Nintz lebröb sejtet, a mint is sejtet
Vigyázzunk valaha, es nagyon let sejtet
Adgyon is az Is ten meri, fűspántnyol
Hagy ugy aratdalkon valami lepen sejtet
Most let lebröb sejtet, fűspántnyol
Mert ö mindegy fűspántnyol, jór let tal a véget
Er en fűspántnyol az Is ten sejtet
A lerdjenekel sejtet el. hűjje, ugy sejtet
Jó Embert vagg, bär ha se is, kur val hűjje
Pecsi János, fűspántnyol, nem vagg a lerdjenekel
Pecsi János
Hát hi, a fűspántnyol? az Ur nem tudja e?
A lerdjenekel sejtet, mig leten nem az e?
Isák Sándor

Deresszi Josef meg, hi sejtet is arak
Ely Embert Megyeben leten nem kapdalkon sejtet
Pecsi János

Jól esmérttem, i tudjal azt az Embert mit ér
Mindemil erében, annak kemes vör, vör,
Végre

Ö magy Leten Embert sejtet tudománu
Itten veltet sejtet, mint en edgy aránu
Hát még is it, kervatt a fűspántnyolban
Nem lerdjenekel erelenid e mai Világyban?
Deresszi vakra, jó fűspántnyol Notáriusnak
Mit mondak: e meli volna fűspántnyol
Mert ilyen ö, Nállunk, lerdjenekel Megyeben, nintz
I. Balah e Világyon kemessebb vör is nintz
Ilyen, elve ha fel, mint legges sejtet
Er is, let meherne, ugy kemes sejtet
Hát a fűspántnyol let az lerdjenekel
Isák Sándor

Neu banyab, Isaél Sándor
A főispány ide tett két emleket
Ez erett azért, mutattya, kereti
Hogy mint pámadalat, mindeure veheti
Első Assessor, mind letten, erel már
Hogy edgy, edgy kaxxal, mint, a berzeg ugyan. kar
Főispány jarmat, ehkent illeget
Vagy mint Nabgodor, Dilál jöfelmének
Deutsi, Marjai György, nevel erelt
Mind kantzut, az is most, el borak, leunke
Végre
Deutsi, György így az en fiam Assessor kár
Ezt dolgabán, pedig, merd mint tser, vagy bír fál
Itt már oly hely, lalul igazat mondani
Hogy meg koltul doert, semmit sem tartani
Az en fiam Györgyöt Staban hagyta
Mint plker, agy most is néltal lura hell
Lét fin volt ő salard kive töléltelen
Deune vadmal erel, most is stentelen
Ez már Gyöleret verit gonossag, ő beune
Attoratt illyenel li-borattya leune
St. Marjai László
Hat az en Datjan de Assessor leve
Illy dör vilogban, bolond, a li teve,
Több Assessor soha en Diptó Pöptor bol
Vene lalél, eppen itt, e vilagon sohol
Dobb volna, hogy most is a Masádon Sütne
A lopott halonnat, Dipnotat perselné
Dobb lett volna, most Süt emelő Reledet
Egy Hjá foglalt, volna el-Sellyedat
Luben mint almorsag, töléltelen sággal
Mint te beune, minden rost acirigysággal, Isaél Sándor

12
Itt il, Releves is a Nagy Bapspával
Sorpor le Nevel, Dichoriumával
Végre
Főispány meg tedir, hogy lrmak frübet
Dolord nélküli itt is, mert el nem ledeztél
Isaél Sándor
Novál, a Negyed Itt hivjál ert
Mondhatom, hogy eris nem Zadar sol viret
Végre
Meg erdeuli még is az Assessor sága
Mert jo leke vagyon, ijol vifeli magát
Isaél Sándor
Ch. Iványi, Todor, szabo ferent erel
Vagynál edgy nehanyon e félen illyenel
Végre
Kitt tsal art mondam, Ignave langvine
Nolo cum coram, me, hic inquinare
Dobb volna nélil még, most, is Tipt nel leuni
Crabonal, még mint reg, postriot fietni
Illyel, a töbhet is itt, azért kilnel
Hogy halgata bolert neliel fietnel
Delöb Deutsi György
Hat az also félen, lil vagynál, hogy hivjál
Isaél Sándor
Vagynál is plau, de majd mind egy formál
Varja híren lirul, hi nem solat lávog
Mint hogy ő ostoba, tudatlan nem vattog
Végre
Illy hallgat magat is, hogy erem a félen
Ez em derel alnel, még mondom kerelen
Hogy er a kél, töbhet is a feljo kélmél
Isal edgy ilnel is jobb leke az övélmél
Isaél Sándor
Vice Kolga Dilál Commisariusok solan

Solan vagy nál azért fogynál jól kólasok
Ereket mind rendre ető nem mondhatom
Mert már az irást is, meguntam mondhatom

Végres
Ereket azt mondom: Hogy az együgyűvel
Boldogot; mert látod ezeket a Menyek
Erel mind ally hivél, hogy csak apitni kell,
Eppen nem gondolnál semmit a Törvényre
Uraidal fávával, mindent végben vinni
Képt: egy mondd: Jó ispán, mert fogó betűlmi
Miköz így jól hozza, a kép nést, elnyerem
Te vagy én hisz halgató kedves józ emberem

III
El ezem mostani munkám nál a véget
De még is ki mondom ez utolsó igét
Látom, hogy a szót, de úgy vifelyetel
Magától, hogy az illék, ne érdemellyetel
En pedig mondhatom, nem felek töltetel
Mert Vármegyételben nem lakom körtetel
Tudtóra akartam adni Jó ispán nál
Mit tudtol, s mily enél vagytol az ispán nál
Küret el halgattam idő rövidsége
Vált ala, hogy légy en is Versemnek Vége

Aha a Maced

13
Aha, a Macedonai vitéz a Cartus Nyomtatásban a Világ elis
be terjesztetett, úgy az én Taktikáim hitet len főlevény, Kutsuk
Memhetem is kutsak irásba - is a jó Emberek fiamit el,
ibe lépendhetik.

Kölsz abban az Eftendőben miho a Krapna
Vármegyén Kemes fivér Emberek a magol em. béri jás,
sohat meg kezdetel esmenni felet pámmal

IV = FELVONÁS

az Olizéumi Jeddő Könyvnek, meg jobbitása, és Kutsuk
alias Kállai János a Dáttya mellett tett refutatioja

Idősb Pentsi György

Hol a Notárius, a Jeddő Könyvünkel
Már vizsgálui lét, majd, sok időt töltünk el
Itak

Itt vagyol én Urak, de ne siessetek
Kállai Jánoshoz, menni engedjétek
Mert a Jeddő Könyv is, ő nálla marada
Vizsgálva, megében kintemeg hasada
Most már megyet Ugyan, de mindgyárt itt lépek
Mindem Jeddő esélet, a kerem kez vépek

El méggen

Jo napot College, hajlotni Sagorom
Vietet en viffa, kbla Protoculom
Kállai János

Itt vagyol de eretebbem nem hagyhatom
Hogy én Refutalom azt meg is mutatom
Kállai Istvánért mit nem felekednem
Máské mit mondnál, ha ezt el fevednem
Festvérem

Testvérem ö supán sah érte Sarnaloh
Meg mentem ha lehet én alját gondoloh
Mert Confusiohan a mint látom korta
Nagy habarodását nélsz alorta
Hogy meg esmér tetek ötött Is paulyával
Ért nem szenvedheti, sah nem bir magával
Isák

Aadjuk el mert még maj nagyobb lét betölte
Ha pollunk meg többet pollanah betölle
Edelig Időö Lönvünel, már hire se volna
Ha! nem haragudnék Vgoromban nem volna
De sajor lattya ked, ö fogja mindekre
Holott azok közzül mondom az Is terre
Hogy eddig sem ista, V Erdőtelelire
Hijába gyauahfik Dorbeljra Pentsire
Sah alábbö kemek, nem ugrilugy versel
Nem igen tanultak V még a fejel nyersel

Filip a Foghásban ugyau meg nőtt eper
Nálmal alosnak disszerűt véper
Hát hire gyauahfik még Pentsi kutorra
Holott nagyobb gondja van néli a borra

Oh! meggy Isfal be ofobál vagytor
V Magatokon mindezt el követni hagytor
Hát már szenveditel, hogy alassonsággal
Vádolnal tiellet Pasquillus irással

De

14
De kérem Colléga hát mit is mondhatna
A mi segítő Lönvünel ellen hogy polhatna
Abban mindegy poig van supa igazság.
Segző Lönvünel hejben nem dagyni nagy gasság
Na kérem mondja meg mit tudna mondani
Refutalasaban, hogy akar pollanai
Kérdje el hát lassan, m azon mentseget

Kállai János
Kutruk Memket Argán adjal segitseget
Famitidulnak te volnál atörölöd
Kiből el agortunk, te vagy az a töbe

Isák
Meg alljon Colléga nem hallam ert többet
A Kutruk Memketet, pülönél köit elsőböl
Mondja meg, azt nélem az az Ember ki volt
Kállai János

Kállóban lakott ő, valauig meg nem holt
Chabols Vármegegéné egyit várossában
Holott felpil most is, a maga síjában
Derék Embet volt er, ez eleint attya
Ért V társait most is a Hara síattya
Hallottam é hirtet rabló Patároknal
V majd el pusztított a lét orpagoval
Dej his töpke borna, Ember erél köit volt

Kutruk Memketet ert, hirtet még meg nem holt
De nem Kutruk Dasa, hirtet em leleret
Vagyon Pjüngjösiben, hogy soe népet veret
Hancu ez egy Parapt, rabló Patár vala
Ari sol

Aki sol ártatlanságában vagdal
? Rabb fiját hogy tölté sol magyar fogjással
Magyar orfágból ő hi indult azokkal
? Amint el indult, társival troupponként
Közelebb érlelt Erdélyhez naponta
Végre beérte Erdély orfágában
Hol Lutrul Memket is gondola magában
Hogy el járól többet volna nem megvissza
Oda hol Nemzete Tartar viret íppa
Ugy is lett meg trala versére egy perre
El szökté Somlyóra hi fele jött erre
Innét is el méné akkor ő Valsóban
Meg is telepedett, hogy el ért kálloban
Lutrul Memket optan Feleségre pert tett
Hitöl önére létsia püetett
Nem jóla az után Lutrul Memket meg holt
? A nagyobbik fia Zilagyba Coporlós
Somlyót meg peresven meg is telepedél
? Ő is Feleségre, hamar veretélél
Mar itt Kállainál hivatta ő magát
Igy rápta magáról, le a Tartar fagát
El felejté ide a Tartar viret
Mert meg feledette a bortal az irét
Utollyára optan ally Magyarra leve
Hogy Nyolc kupa bort is a gyomrába tesse
Ez az Ördögöt Kállai Istvánta
Vagyis hagyta ezek kis Lutrul Dátyánra
Képet vifeli és, hajdoni Atyáinak
? A Permepeti is ottan a Dátyáinak
E most is gyüli a Kerepnyesben Sany

15
Sántolva léte, a sol Nemeselet
Most is Tartar vére lán meg vagyon benne
Ugyan nagy álljához hasonlós hi lenne
Ezen Somlyán leg utolsó depe
Erdeuli hat töltet hogy legyen a répe
Hogy en Refutáján azon igazságot
Melly Végre fm alát Világra hi hágott
No már Zorrá fogol halgassa legyetmel
Oh! Lutrulom itt lép irva ma védelmed
Hiteslen, ez tolvaj, hantfut, ezt Kállai
Uralhodonak is hi meri mondani
El halgat evel

Isah
Monja Ed már tovább Collega Darátom
Isak halgat egy per igy jól
Kállai Sany

Az igazság ellen nem szólhatni latom
Ugy nem fog az efen most valamin a hi
? Kelléte, haru, a most nélem nem jó
Most latom hogy az Istén, hogy az igazságot
Nem tudja el nyomni mint a Zanyaságot
Hi a Vegerésben, van, ezt felelette
Ezt Lutrul Dátyán nem jól felelette
De én meg is ettem majde meg próbálom
Hát da ettem már most jobban el salatom
Ugya igy jól

Hiteslen, ez tolvaj, hantfut, ezt Kállai
Uralhodonak is hi meri mondani
Evel el halgat, sol gondolkodási után igy jól
Atyai virtus ez az Lutrul Memketnel
Kiseben mint monját, lenne en hi lesnel
Hogy fajlna dás el, a fia is tölle
Meg vagynál ő benne ő hi nem is belötte
A Lutrul Memketnel saloságot lépet
Vesit is vifeli, véret, Dátyán fivét Latom

Látod Dajka ezt most, in nem irtam volna
Ha a pár oly solat nem fetteget volna
Es ere nyarad orral, hogy irtatlanokra
Fogod a Pasquillus iratt jámborokra
Ha meg is nem halgatsz, többet is lappilgyat
Füleiddel foh, nem hallottál mitlyet
Isah vippa meggyen a Pesttoba
En is itt vagyok már, Urain üjünk le
Idős B. Pentsi György
De most az Ur. Bironyi sol idet lesbele

Itak
Hijába Urain mert, Penelogiaklat
Depekte Kallai Chabete karáukhat
Nérem is Jagornak azt tudnom kellett
Hogy Nagy István Dátar volt a meg-lehetet
Idős B. Pentsi György

Kalloban formazott Dátar volt eleje
Készenel az isten Zellek ugy segeje
De olvasza led már, ezt tsak Kallai Kallai
Dátarivól, miran od a jegyzi könyben
Olvas, és végre halgatván így kel

Spent Morjai Zsófia
Meg álljon levele, in meg felejtettem
Alkoni tesszöl en nem emlegettem
Ol haladhatot von, evel ő most fejen
Ha halgatol volna ment let volna épen
De nem elégszöl meg a lép díszével
Mellyet, majd mondani méltatlant vet el
Ha nem meg quingolui lardi az irolat
Dele levezetebben sol irtatlanokat
He fin nem kellett volna telekudni
Ertet ereunel most nem léne penvednei
De talan se a val hittedel magadat
Hogy kékével bírod Notarius Jagodatt
Ennye Bironyi nagy kontz, ezt hogy nyertéted el
Itak

A mimapi ^{Itak} Heren hamis es küfftel
Candidatiból sem való az ő neve
Notarius, tsak véletlen leve
Nem mondhatom Dátar hogy Confirmatio járt
Ő kegyelmese hogy Notariusla lőd
Mert ha Candidatva nem való nem laptatott
Notarius ő neki senki nem adhatott
Igy hát ő legyelme nem Confirmatott
Dátar a Datalontól körmbe adatott
Mert Kolosvárat ő az őt meg nyargatta
A nagy Urakat od eddig meg lodultra
Mig végre ugyan tsak őt meg is levél
Hogy Notariusla, leg elsőben levél
Ellor ő fel áll az isten novére
Hamissan meg es kütt az őt segeje
Hogy Varmegye Heren ő li válatatott

Notariusnal ugy Confirmatott
Dátar Embereket lőd istent tipteltet
Az ilyen Emberről ugyan mit ieltet
A li a telkével semmit sem gondolva
Dátar meg es kütt, ő hamissan solva
Tsak hogy Notarius legyen istenével
Zateleniül Dátar, ő Teremtőjével
Ebből meg esmerik, hogy nagy Tudomány
Zetlet tiptelégert terhelni nem kanyga
De meg is horagoril hogy böltsöl nem tőtem
Dátar könyben lőd epünel sepestem
Hiperu nem is hatom, a böltsöl bolontnak
A Tudatlant pedig vippason okosnak
Meg tesszöl nagy Zellek az igt iralbol
A böltsöl esmerui lehet tő példalbol
De meg is ha tesszöl, hogy böltsöl mondgyalal
Cato Idnecaul, vagy hogy rajtollalal
Haryal melletted igt tesszöl el erted
De nem hiper tő el ugye? li es meret
No meg is Dátar a ma hiper Cato
Tsak árnyél volt horai, lépet a nagy Plato
A böltsöl Seneca is tudatlan a mellet
Ilyet Pohanem meg edzett se is ellett # Dátar

16
Dátar sevet mutatva, miron el temette
Eles tsak alor, sem ilt ő se leve
Mint elve ugy holan, meg vevé sepele
Itak, hogy az őt tiptelégert, emelte
Valóságos tele nagy lőd lőd sepele
Ereunel méltolai, tsak lőd sepele
Dátar Dátar tsak lőd, vevén meg sepele
Mert tsak valom sol, vevén meg sepele
Delel maronai most tsak lőd sepele
Comenalonis hogy híve tsak lőd sepele

4.

Az Elizeumi Fedzö Könyv vége